

سهم تاریخی ایران از دریای مازندران (فزون-کاسپین) جزو جدانشدنی از ایران است

ارویشته ۲۵۷۳ برابر ۱۳۹۳

در زمانهایی که هنوز دولت روسیه بخش بزرگی از مناطق خاوری و باختری ایران را به زور تصاحب نکرده بود همه دریای مازندران جزو ایران محسوب میشد. پس از آن نیز تا سال ۱۹۲۱، چون روسیه دریای مازندران را به گونه عملی اشغال نکرده بود و هیچگونه قرارداد و واگذاری مالکیت این دریا از ایران به روسیه بسته نشده بود و قرارداد ترکمن چای نیز مالکیت روسیه را بر دریای مازندران نشناخته بود، بر پایه قوانین بین المللی مالکیت این دریا، همانگونه که از نام آن آشکار است، از آن ایران شناخته میشد. پس از برقراری حکومت کمونیستی در روسیه، برای نشان دادن آنکه دیگر دولت جدید در پی مقاصد امپریالیستی روسیه تزاری نیست به ظاهر آغاز به صحبت از آزادی سرزمین های اشغالی و برقراری روابط دوستی با کشورهای همسایه نمود. در این زمان ایران، برای نشان دادن حسن همجواری و جلوگیری از فشارهای احتمالی در آینده، قراردادی در سال ۱۹۲۱ با اتحاد جماهیر شوروی بست که بر پایه آن حاکمیت، مالکیت و استفاده از همه منابع، منافع و نیز وظائف نگهداری از دریای مازندران، شامل فضای بالا، بستر و زیر بستر، بگونه مشاع با سهم برابر میان این دو کشور تقسیم میشد. سپس در ۱۹۴۰ قرارداد تکمیلی دیگری بین این دو بسته شد. از آنجا که این دو قرارداد هیچگونه تحدید حدود میان ایران و اتحاد جماهیر شوروی بوجود نیاورده است، مالکیت و حاکمیت ۵۰-۵۰ دو طرف بصورت مشاع است. افزون بر این در این دو قرارداد، جز در مورد آبهای ساحلی (بند ۴ ماده ۱۲ قرارداد ۱۹۴۰) هیچگونه استثنا یا محدودیت دیگری وجود ندارد.

حکومت اتحاد جماهیر شوروی، که خود به معنی مجموعه ای از جمهوری ها بود، در سال ۱۹۹۱ تغییر شکل داد و به صورت فدراسیون مشترک المنافع روسیه در آمد. طبق توافق های مینسک و آلماتی همه واحدهای سیاسی ایجاد شده در این تغییر، از جمله روسیه، قزاقستان، ترکمنستان و جمهوری آذربایجان (اران) همه معاهده ها و تعهدهای پیشین اتحاد جماهیر شوروی، شامل قراردادهای ۱۹۲۱ و ۱۹۴۰، را برسمیت شناخته و محترم شمرده اند.

همانند حکومتهای زیون دوران قاجار، که با همدستی ملاحای خودفروش و ضد ایران، با واگذاری بیش از نیمی از خاک ایران، حمایت قدرتهای خارجی را میخیزدند، جمهوری اسلامی نیز که از آغاز تاسیس وام دار نیروهای چپ و نیازمند حمایت روسیه برای ادامه حکومت ننگین خود بوده، همواره حاضر شده از بسیاری از حقوق مسلم ایران به سود روسیه چشم پوشی نماید. این رژیم ضد ایرانی در گذشته و حال از تجاوزات روسیه به کشورهای همسایه مانند گرجستان (که با ایران فرهنگ مشترک دارد) و دخالت در امور داخلی بلاروس حمایت کرده و در برابر اشغال و کشتار مردم چین توسط روسیه سکوت محض اختیار نموده و از تجزیه و اشغال کشور اوکراین، که سابقه روابط تاریخی طولانی با ایران دارد، پشتیبانی مینماید.

در اثر بی لیاقتی و سیاست های ضد ایرانی جمهوری اسلامی، تا کنون کشورهای اطراف دریای مازندران عضو فدراسیون مشترک المنافع روسیه، با دور زدن منافع قانونی ایران، منابع نفتی و دریایی دریای مازندران را میان خود و شرکتهای بزرگ نفتی بین المللی تقسیم نموده و به تعیین سهم و حدود دریا و کف آن برای خود پرداخته اند. در این میان حکومت ملاحا تنها به جلب پشتیبانی روسیه برای ادامه حکومت دیکتاتوری خود و گرفتن رشوه های کلان از شرکتهای نفتی پرداخته است. شوربختانه کشورهای آزاد جهان نیز بخاطر منافع زود گذر شرکتهای نفتی خود به اشتباهات سیاست خارجی خود در باره ایران ادامه میدهند. نتیجه این سیاستهای نادرست تا کنون تجاوزات پشت سر هم روسیه به کشورهای همسایه، به ویژه آنان که میخواهند آزادی و استقلال خود را حفظ نمایند، بوده است.

حقوق تاریخی و قانونی ملت ایران بر پایه قراردادهای موجود در دریای مازندران مشخص و مسلم است و ملت ایران تجاوز به حقوق ایران در دریای مازندران را به عنوان تجزیه ایران به حساب میآورد و هرگونه تجاوز از سوی هر کشور یا قدرت خارجی به استقلال و حقوق حقه خود را نمیپذیرد. هر قرارداد یکه ناقض حقوق ملی ایران باشد و به امضای جمهوری اسلامی برسد، مردود و فاقد اعتبار میباشد زیرا این رژیم ایران را با زور و جنایت و با کشتار دستجمعی و به بند کشیدن ایرانیان آزادیخواه اشغال نموده است و هیچگونه مشروعیت ندارد. همه کشورهای جهان، از جمله کشورهای همجوار، باید بدانند که عمر این حکومت ضد بشری رو به اتمام است و منافع شان در آنست که تا براندازی این حکومت ضد انسانی توسط مردم ایران در آینده نزدیک، از مروده و بستن هرگونه قراردادی با این رژیم دیکتاتور، که به هیچوجه نماینده مردم آزادیخواه ایران نیست، خودداری نمایند.

جبهه همآهنگ مبارزان ایران (شامل سازمانهای زیر به ترتیب الفبایی):

اتحاد عشایر ایران، انجمن ایران در دالاس، انجمن ایرانی برای صلح و آزادی و عدالت، انجمن زنان پارسی- سوند، انجمن فرهنگ ایرانزمین، پیمان برای دمکراسی، جبهه ملی ایران خارج از کشور، جمعیت آزادیخواهان ایرانی در فرانسه، جمعیت خرد پیشگامان ریشه ای ایران، جنبش حمایت از مبارزات ملت ایران، حزب پان ایرانیست خارج از کشور، حزب دموکرات مردم ایران، رادیو آزادگان- سوند، سازمان ایران پاد (اریزونا)، سازمان ایران پاد (هوستن)، سازمان ایران پاد (لس آنجلس)، سازمان ایران پاد (دالاس)، سازمان ایران پاد (شمال تگزاس)، سازمان ایرانیان سکولار دمکرات، سازمان پیام، سازمان جوانان هوادار مشروطه پادشاهی، سازمان سرباز، سازمان مشروطه خواهان بلوچ، سازمان همبستگی ایرانیان، سازمان همبستگی ایلات و عشایر، سازمان همبستگی زنان ایران، شورای اتحاد و همبستگی نیویورک، کانون اروپایی برای آموزش جهانی بین زرتشت، کانون خرد، کنگره همبستگی ایرانیان، نگهبانان یکپارچگی ایران.

از گیرندگان در خواست میشود که این آگاهینامه را در برون مرز و درون مرز بگونه گسترده پخش نمایند.